

Et *Mindretal* (Dalsgaard) erkender, at der i det andet Ting er vist Imødekommenhed over for Ejerne af „*indkøbte Kirketiender*“. — Desværre er en lignende Imødekommenhed ikke vist over for Ejerne af „*indkøbte Kongetiender*“. Det Princip, der efter Folketingets Forslag skal lægges til Grund for Beregningen af Tilskud til indkøbte Kongetienders Bortfald, er vel bedre end Lovforslagets oprindelige Princip; men det er dog efter Mindretallets Anskuelse meget langt fra, at der paa det af Folketinget lagte Grundlag kan naas en blot nogenlunde tilfredsstillende eller retfærdig Løsning af dette Spørgsmaal. — Kun de færreste Ejere af „*indkøbte Kongetiender*“ ville efter Folketingets Forslag faa noget Tilskud ved Udslættelsen af deres Tiende. Men naar der ikke i alle Tilfælde ydes dog noget Tilskud, saa vil det — som af Mindretallet tidligere udviklet i Landstingsudvalgets Betænkning — ikke kunne undgaas, at adskillige af disse Tiendejere ved Udslættelsen af deres Tiende blive paaførte et ligefremt økonomisk Tab. Og at dette er i højeste Grad ubilligt og urigtigt, og derfor burde afværges — derom undrer det Mindretallet, at der kan være delte Meninger.

Mindretallet er vedblivende af den Opfattelse, at det ene rigtige vilde være —

naar man gaar til en *Tvangsafløsning* af Tienden — at stille alle Tiendejere lige for Loven. Saadan har man handlet tidligere, saavel naar der var Tale om at gøre Forandringer ved Tienden, som naar der var Tale om at paalægge Tienden Skatter og Afgifter. Men særlig maa Mindretallet dog finde det i høj Grad uheldigt og urigtigt at gøre en saa stor Forskel paa Behandlingen af Kirketiendejere og Kongetiendejere, som nu foreslaas.

Ogsaa finder Mindretallet det meget uheldigt, at Ejerne af „*indkøbte Kirketiender*“ — naar de ville bevare deres Ejendomsret over Kirken, og ville paalægge deres Ejendomme Vedligeholdelsespligt over for Kirken — *alligevel* til Stiftsmidlerne skulle indbetale den af Kommissionen til Overtagelse af Vedligeholdelsespligten fastsatte Kapital.

Da det imidlertid nu maa anses for givet — dels efter den forandrede Stilling, som Folketinget i Modsætning til tidligere har indtaget over for „de indkøbte Tiender“, dels efter det sene Tidspunkt af Samlingen, hvorpaa vi befinde os — at der ikke *for Tiden* kan opnaas Forbedringer af de omtalte Forhold, undlader Mindretallet at stille Forslag i saa Henseende, men stemmer for Lovforslagets endelige Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Dalsgaard.

Danneskjold-Samsøe,
Formand.

Hage.

Johansen,
Ordfører.

Johnsen.

Møller.

Pagh.

Jens Rasmussen.

Reedtz-Thott.

Tesdorpf.

Tolderlund.

Vestergaard-Gjøltrup.

Vestergaard-Klim.

P. G. C. Jensen og Juul-Rysensteen vare fraværende ved Erklæringens Afgivelse.